

Hi havia una estrella, molt simpàtica i graciosa, anomenada LLUMETA .

LLUMETA, era molt observadora i curiosa. Li agradava xerrar amb la senyora Lluna, la qual com està en tots els llocs i ho sap tot , li contava un munt d`històries divertides. La senyora Lluna, li havia parlat sense fi de Bocairent, un poble molt rebonic, fill de la serra Mariola, on tota la gent respirava: sàlvia, espígol, romaní i farigola.

Tota decidida, LLUMETA , feu les maletes i mamprenqué camí cap al nostre poble. La primera visita fou per a la nostra muntanya , hi era molt feliç respirant l`oloreta de les plantes aromàtiques que bressolades pel vent li arribaven a l`olfacte com una sola realitat. - Uuummmmm !!!! Quin perfum més deliciós ó digué riallera ó LLUMETA, decidí baixar una mica per apropar-se a aquell paradís , però .... Oh!. En guaitar la pinassa plena de cristalls, llaunes i deixalles , sentí una tristor que li barrinava el cor. Llavors la seua llum clara i brillant s`enfosquí una mica. Alguns arbres ,tenien les branques esgarrades, i els nius jeien al terra buits , puix els ocellets i altres animals havien perdut sa casa.

Els animalets de la Serra de Mariola , li preguntaren molt tristos: Estrelleta rebonica , tu saps qui enverina la muntanya ? La llum de l`estrelleta, s`apagà una mica més, en escoltar totes aquelles preguntes acompanyades pel ronc llastimós d`un porc senglar , que gemegava i gemegava, puix de mica en mica els habitants genuïns de la serra de Mariola es quedaven sense llar.

LLUMETA , anava d`esglai en esglai. S`acostà a una fonteta per beure un glopet d`aigua ,perquè estava assedegada, però ... la pileta de la font estava plena de brutícia . La seua llum s`enfosquí una mica més.

L`estrelleta ,continuà la seva marxa . Descoratjada arribà a Bocairent . La llum de LLUMETA, anava enfosquint-se i enfosquint-se, fins esdevenir una boirina grisa. Des del cel ,va veure uns puntets xicotets , s`apropà poc a poquet i va veure que els puntets es feien grans es convertien en xiquets i xiquetes. Eren juganers i vius.

On eren aquells xiquets i xiquetes ? Aquells infants, eren al pati del col·legi Lluís Vives LLUMETA, esperançada ,s`aturà davant la xicalla i sense pensar-ho dues vegades decidí parlar amb Fina , la directora . La seua llum reviscolà una mica. La directora convocà una assemblea general al patí. Llumeta , parlà així: - Xiquets i xiquetes !. Heu de saber que el vostre poble , les vostres muntanyes i el nostre Planeta estan en perill. Però , vosaltres que teniu als ulls els colors més bonics de la vida. Vosaltres que sou l`esperança d`un futur millor , deueu construir un món més habitable. ó Béeeeeeee !!!! ó Respongueren els xiquets i les xiquetes amb un fort aplaudiment.

La llum de llumeta s`aclarí una mica més. - Deueu tenir cura del vostre col·legi, dels vostres carrers , dels parcs, de les muntanyes i de tot el que us envolta. - L`aigua és un bé molt preuat. Si la malbaratem, a la fi s`esgotarà i el món esdevindrà un desert. Per això ,cal tancar les aixetes en acabar de rentar-vos les mans. La llum es una font d`energia important. No deixeu les llums enceses innecessàriament . - Estirareu la cadena per mantenir els vàters nets i no contaminar l`ambient. - Sols empreu el paper necessari , perquè un ús abusiu fa que tallen més arbres - Utilitzareu el sabó amb mesura El parlament de l`estrelleta reblaní el cor a tots aquells xiquets i xiquetes que començaren a construir entre tots i totes un món millor i més habitable.

LLUMETA, recuperà la seva brillantor , perquè havia recuperat l'esperança i començà una tasca molt important viatjar per tot el món per ensenyar a altres xiquets i xiquetes la importància de salvar entre tots el nostre Món, el nostre Planeta. Però abans , dibuixà en uns folis els seus consells per recordar-nos la nostra tasca.